

ARSENICUL.

Arsenicul este solid la temperat^ara ordinare, vînătă ca oțelul, prea lăchios cind este volatilisat de căpăt, dar se alteră repede în contact cu aerul.

Korpul acestei se pedește ușor în plăvere; nu are savoare, nesoluabil în apă, teretra lăc este cristalină.

Arsenicul nu are mîros similar la temperat^ara ordinare, încălzit pînă la roșea sa și pînă ne cărbune aprinșit dă un mîros prea tarje și caracteristic de el.

Densitatea arsenicului este de 5,75; corpul acestea se poate combina cu caldările, se volatilizează fără debună lipire.

Cu toate acestea, se poate determina tonirea arsenicului încălzindu-l într-un tub metalic astănat la amindoi căpătă.

Densitatea aerului de arsenic, determinată de Dumas, este de 10,39.

Arsenicul se volatilizează la 300° aerul și, cind densindu-se, daș naștere la tetraedri.

Arsenicul se combină cu oxigenul la o temperatură pînă înaltă, apă în acest raz cu o flacără albastă gălbeneie, și produze acidă arseniosă.

Un mare număr de corpuri simili se combină dacă sunt cu arsenicul.

Arsenicul praf, aruncându-se într-un flacon plin cu clor, ia foc și produze aerul și de clorură de arsenic (Ar Cl₃).

Arsenicul se ariază cînd o dată căpat în patră.

Arsenicul se prepară numind în foc pe grătarul arsenicuri metalice ce formează acidă arseniosă volatilă; acest acid, încălzit cu un prisoș de cărbune se pedește și devine arsenic ce se kondensează în rechinie.

Arsenicul se întrevindează spre destruccție însecătorul: se pedește în praf tărât și se acoperă cu apă.

Arsenicul, intodată în stomacul unui animal, poate să provoace simptome de otrăvire deși nu este deosebit de veninos transformându-se în acidă arseniosă.